

РЕШЕНИЕ

№ 2560

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1337** по описа за **2023** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на П. М. С., [населено място], срещу решение № 5172 от 16.12.2022 г., постановено по административно наказателно дело (анд) № 13618/2022 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 99 състав, с което е потвърден електронен фиш (ЕФ) серия К № 2184244 от 25.07.2018 г. за налагане на глоба в размер на 600 лева за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, незаконосъобразно, необосновано, постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон.

Позовава се на съдебна практика. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и ЕФ. Претендира присъждане за адвокатско възнаграждение в минимален размер.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява. Пълномощникът му адвокат А. поддържа жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител. От пълномощника му юрисконсулт А. са постъпили писмени бележки, в които касационната жалба се оспорва. Намира, че същата е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена. Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което

следва да бъде отхвърлена.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства. Установено е, че на 03.02.2021 г., в 19:19 часа, касаторът е управлявал МПС – „БМВ 323 И“, ДК [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]до номер 91 (А.) и посока на движение от [улица]към [улица], с ограничение 50 км/ч. за населено място. Скоростта на движение на автомобила била установена със система за видеоконтрол АТТС С. МД 1192, като същата била 93 км/ч., т.е с 43 км/ч в повече от допустимата от 50 км/ч.

Към момента на извършване на нарушението лек автомобил „БМВ 323 И“, ДК [рег.номер на МПС] е бил собственост на касатора. На същият е издаден процесния Електронен фиш.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в ЕФ административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил последния.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез адвокат А. на 09.01.2023 г. Жалбата е подадена на 19.01.2023 г. и е заведена в деловодството на СРС с вх. № 14815, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите за спора фактически обстоятелства.

На основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, касационната инстанция споделя изцяло мотивите, изложени в обжалваното решение.

Безспорно от приложените по делото доказателства се установява, че въведеното в рамките на населеното място ограничение на скоростта е 50 км/ч съгласно чл.21, ал.1 ЗДвП. В оспорения ЕФ е посочена посочената разрешена скорост, а превишаването на скоростта е безспорно доказано, съответно – и правилно подведено под санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

По силата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Законодателят цели да санкционира нарушителите на правилата за движение по пътищата, като в отсъствие на контролен орган се ползва установеното и заснетото с техническо средство, което е стационарно в разглеждания случай. В тази посока са и мотивите на Тълкувателно решение на ВАС № 1/26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г., съгласно което електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към

АУАН и НП, само по отношение на правното му действие (съгласно чл.189, ал.11 ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в ЕФ не се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Без правно значение е датата, на съставяне на фиша или датата на започването на производството.

Неоснователно е възражението, че мястото за контрол, мястото на извършване на нарушението и средството за измерване са различни в протокола, снимката и електронния фиш. И в трите документа като място за контрол на е посочен [населено място], [улица]. В протокола, по чл. 10 от Наредба 8121з-532 от 12.05.2015 г., като посока на движение на контролираните МПС е посочен участъка от [улица]към Околовръстен път, докато във фиша и на снимката като посока на движение на контролираните МПС е посочен участъка от [улица]към Околовръстен път. Общозвестно е, че и [улица]и [улица]се намират в район М., са успоредни един на друг и са в непосредствена близост, поради което разминаването не може да бъде прието за съществено нарушение, ограничило правото на защита на сочения за нарушител.

Лишено от правна опора е оплакването, че използваното техническо средство не е било разположено и настроено съгласно изискванията на производителя. Към преписката са приложени всички, посочени в Наредба 8121з-532 от 12.05.2015 г. документи и е изготвен снимков материал, поради което съдът намира, че техническото средство на процесната дата е функционирало в съответствие с изискванията на производителя, било е изправно и е преминало през метрологични проверки.

Съдът не приема възражението за необсъждане на доказателствата. В решението са изложени пространни мотиви, в които са намерили отговор, оплакванията, наведени в първоначалната жалба.

Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер, като изразът "в отсъствие на контролен орган и на нарушител" по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП се отнася до издаването на електронния фиш. Въпреки че в съдържанието на ЕФ липсва информация дали същият може да се обжалва, пред кой орган и в какъв срок, на основание чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 189, ал. 8 от ЗДвП съдебното производство пред СРС е образувано законосъобразно, а правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения поради неспазване на изискуемата от законодателя форма – разпоредбата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП е специална и дерогира приложението на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, поради което издаването на ЕФ въз основа на приложения по преписката снимков и писмен материал (чл.189, ал.15 ЗДвП) е законосъобразно и съответстващо на действително осъществилата се фактическа обстановка. Правилно са посочени както нормите, които са нарушени, така и каква глоба се налага. Приложени са и доказателства относно, годността на техническото средство. От удостоверение от БИМ се установява, че преносимата система е

преминала метрологична проверка, което е удостоверено с протокол № 06 – С - И. от 21.02.2020 г. и е годно до 13.06.2027 г. В конкретния случай нарушението е било заснето на 03.02.2021 г, а срокът на валидност на удостоверението за одобрен тип средство за измерване не е бил изтекъл, както правилно е приел и СРС.

Неоснователни са и оплакванията за нередовност на връчването на фиша. Същото би имало значение, ако жалбата е била оставена без разглеждане, поради просрочие, каквото обстоятелство липсва в случая.

Настоящият съдебен състав споделя правните изводи на първоинстанционния съд и относно размера на наказанието. Съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП при превишаване на максимално разрешената скорост за населено място над 50 км/ч. санкцията е в размер на 600 лв.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5172 от 16.12.2022 г., постановено по нахд № 13618/2022 г. на СРС – НО, 99 състав.

ОСЪЖДА П. М. С., с ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична Дирекция на Вътрешните Работи, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 1337 по описа за 2023 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.